

Keizers is", en zoo blijven de twee respectieve partijen „*Uit twee werelden*” aan elkander gehecht.

Na den dood van Koningin Sophie was Bisschop niet meer in het Koninklijke paleis verschenen: noch in den Haag, noch op het Loo; doch in den afgeloopen zomer ontving hij, namens onze kleine Koningin, het verzoek haar portret te maken, in het costume van Amalia van Solms, in welke glanzend witte en kleurenrijke klederdracht haar Koninklijke vader zijn dochtertje nu en dan gaarne aan tafel zag verschijnen.

Koningin Wilhelmina is een schrander kind, reeds „groot” genoeg, om eene verrassing te kunnen bedenken en had haar portret in dat costume voor den verjaardag van „Moeder” bestemd.

Gehoorzaam aan den wensch van Koningin Sophie — die in de kunstwereld van den Haag niet vergeten wordt —, is Bisschop tot na haren dood aan het Boomsluiterswater blijven wonen.

Eerst negen jaren geleden is hij naar den van Stolkweg verhuisd, waar hij en zijne echtgenoot thans in *Villa Frisia* hun belangrijk, werkzaam leven leiden.

Ook mevrouw Bisschop is nu eene grijze vrouw; ja, hare haren zijn zilverwit, doch

„*Not with years,*”

want zij is eenige jaren jonger dan Bisschop. Zij is eene ware cosmopoliet; zij heeft veel van de wereld gezien en spreekt de meest gebruikelijke Europeesche talen; wanneer men haar in hare antieke omgeving ziet, denkt men aan eene *Châtelaine* van ouds, in haar „kasteel”. Bisschop en zijne echtgenoot hebben geen kinderen, doch zij zijn gelukkig met hun beiden, zij vullen elkander aan.

Maria met 't Kindeke. (Houtsnijwerk 16e eeuw).